

Formanden: Den højtærede Justitsminister bør ikke forudsætte, at Lands tinget foretager et forfatningsmæssigt Overgreb.

Hauch: Dersom det havde været Forudsætningen, at man skulde have handlet saaledes, som den højtærede Justitsminister gør sig til Talsmand for, havde det formentlig staaet i Loven, men det staaer der ikke. Der er intet, der beviser, at det har været Lovens Forudsætning, og derfor gør vi fra Venstres Side den Betragtning gældende, at det kan ikke være rigtigt af den høje Regering og Flertallet i Folketinget — det forekommer mig ogsaa at være parlamentarisk farligt — at gennemtrumfe en Afgørelse i dette Spørgsmaal under en saadan Form, at man udhuler Ligeberettigelsen mellem Udstykningsformerne i Henhold til den almindelige Lovgivning. Det kan ikke være rigtigt, og det kan forhaabentlig ikke være den høje Regerings Mening.

Man har gjort gældende, at Venstre har skiftet Standpunkt i denne Sag. Det ved den høje Regering og den højtærede Justitsminister meget godt, at Venstre ikke har. Dersom Venstre havde indtaget det Standpunkt, at man ikke længere vilde være med til Udstykning efter Fæsteformen, kunde der være nogen Berettigelse i at fremsætte en saadan Paastand, men vi siger jo netop fra Venstres Side: Vi er villige til ogsaa i Fremtiden at foretage Udstykning efter begge Former, men vi har gjort en Erfaring, den nemlig, at naar man arbejder, som man har arbejdet hidtil i denne Sag, giver man i Virkeligheden dem, der opretter Brug efter Fæsteformen, en økonomisk Fordel fremfor dem, der har Selveje. Det er det virkelige Forhold. Derfor siger vi fra Venstres Side, at det vil vi ikke fortsat være med til. Jeg synes, det er et saa klart, sagligt underbygget Standpunkt, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl i den Sag, og det kan ikke nytte, at man fra Regeringspartiernes Side vil skyde os i Skoene, at vi har forladt vort Standpunkt, og at vi ikke vil være med til at udstykke efter Loven af 4. Oktobers Princip. Jo, det vil vi være med til ogsaa i Fremtiden, men kun under den Form, at de økonomiske Vilkaar for Brugerne, hvad enten de er Selvejere eller Fæstere, bliver ens i Fremtiden; thi af det, der er sket, har vi haft Lejlighed til at se, at saaledes som 4. Oktober-Loven har virket, er de ikke blevet stillet ens. Loven

har virket til Gunst for dem, der valgte Fæsteformen, altsaa til Gunst for Overgangen af privat Jord til Statseje, og det vil vi af principielle Grunde, af mange Grunde, som jeg har haft Lejlighed til at anføre her, da vi drøftede Jordlovene for nogle Dage siden, ikke vedblive at være med til. Naar man fra Regeringspartiernes Side ønsker at skyde Venstre i Skoene, at vi har forandret vort Synspunkt i denne Sag, saa tilbageviser jeg det, for der er ikke noget berettiget i Fremsættelsen af en saadan Opfattelse.

Finansministeren (Bramsnæs): De Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre om, at Venstre ikke har skiftet Standpunkt i denne Sag, forekommer mig at staa meget mærkeligt til de Kendsgerninger, der foreligger. Jeg har under Forhandlingen her oplyst, at den tidligere Landbrugsminister, Hr. Madsen-Magdal, som jo er Venstremand, saa vidt jeg ved, og som ogsaa har nogen Indflydelse i Partiet Venstre, i Juni 1927 har anmodet Finansministeriet om Tilslutning til at anvende 3 Mill. Kr. af Jordfondens Penge til Indkøb af Jord til Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919. Det har Venstres Landbrugsminister gjort, sidste Gang han var Minister, og naar man nu fra Venstres Side hævder, at man ikke vil være med her, kan man da ikke nægte, at det er at skifte Standpunkt. Det er da en saa klar Skiften Standpunkt, som noget kan være.

Hauch: Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der er intet inkonsekvent i vort Standpunkt. At Venstres Landbrugsminister har faaet Tilslutning fra hele Rigsdagen eller i hvert Fald fra et betydeligt Flertal — jeg erindrer det ikke — til Indkøb af Jord til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, det er en Sag for sig, og vi er ogsaa villige til i Fremtiden at medvirke til Udstykning efter 4. Oktober-Loven. Naar man siger noget andet om os, skyder man os, som sagt, noget i Skoene, som ikke passer. Men det, som vi har gjort gældende, og det, vi fremdeles vil gøre gældende i denne Sag, er, at vi vil have, at disse Brugsformer skal stilles lige, vi vil have, at der ikke skal være nogen Fordel ved at være Fæster. Det skal ikke være saadan, at man efterhaanden kan liste den private Jord over i Statens Eje og derved naa til dette, som fra et socialdemokratisk Synspunkt vilde være